

Snippet van [Tom Koornwinder](#), 21 maart 2026: no. 15, Bachdag en andere zaken.

Vandaag is het Bachdag, precies een week na Pi-dag (in maand 3 dag 14). Op Bachdag wordt de geboortedag van Johann Sebastian Bach herdacht, ook al werd hij volgens de toen nog in het hertogdom Sachsen-Eisenach geldende Juliaanse kalender op 31 maart geboren (ze [stapten daar in 1700 over op de Gregoriaanse kalender](#)). Het is mooi dat Pi-dag en Bachdag zo dicht bij elkaar liggen, want er is veel wiskundigs in Bachs muziek (maar je mist ook veel als je zijn muziek alleen wiskundig beluistert). Pi-dag had er al kunnen zijn tijdens Bachs leven, want het wiskundig symbool π werd in 1647 ingevoerd en kwam vanaf 1737 via Euler algemeen in gebruik (zie mijn Snipper van 14 maart 2025). Alleen, omdat in de Europese talen de dag voor de maand komt ([de VS is uitzonderlijk met eerst de maand en dan de dag](#)), zou de Duitse Pi-dag op de derde dag van de niet-bestaande veertiende maand gevierd moeten worden.

Ter ere van Bachdag moet er natuurlijk een stukje muziek van Bach genoemd worden. Als je echt vrolijk wilt worden, beluister dan het duet voor sopraan en alt “Wir eilen mit schwachen, doch emsigen Schritten” uit de Cantate [Jesu, der du meine Seele, BWV 78](#).

Wir eilen mit schwachen, doch emsigen Schritten,
O Jesu, o Meister, zu helfen zu dir.
Du suchest die Kranken und Irrenden treulich.
Ach höre, wie wir
Die Stimmen erheben, um Hülfe zu bitten!
Es sei uns dein gnädiges Antlitz erfreulich!

Op YouTube staat een [uitvoering tijdens TV-programma Podium Klassiek](#) en een andere zeer charmante [uitvoering door twee jonge zangers](#).

Deze Snipper komt rijkelijk lang na de vorige. Ik had duidelijk last van *procrastinatie* (dingen vooruitschuiven naar morgen). Juist vandaag heeft [Robbert Dijkgraaf een \(als altijd erudiete\) column](#) over dit begrip en zijn tegengestelde *precrastinatie* (dingen onmiddellijk doen als ze zich aandienen). Iemand die ook last had van procrastinatie was de hoofdrolspeler in de deze week in roulatie gekomen film [La Grazia](#) van Paolo Sorrentino met hoofdrolspeler Toni Servillo. Je kent beiden misschien al van de film *La Grande Bellezza*. We zagen de nieuwe film gisteren in filmhuis Bussum, zeer aan te bevelen. De film gaat over een (denkbeeldige) president van Italië in het laatste half jaar van zijn ambtstermijn, die nog een euthanasiewet moet ondertekenen en over twee gstatieverzoeken moet beslissen. Die drie zaken schuift hij alsmaar voor zich uit. In deze film geen spectaculaire klassieke muziek (zoals *The Lamb*), maar (ondertitelde) rapmuziek, die ik ook wel kon waarderen.

De president in genoemde film is een groot rechtsgeleerde. Het recht was belangrijk voor hem, maar leidde toch niet tot directe conclusies over zijn drie dossiers. Hier betreft het het nationale recht. Daarnaast is er het internationale recht, waar de laatste weken veel over geschreven is in verband met de door Israël en de VS ontketende oorlog tegen Iran. Moeilijk om hier nog iets aan toe te voegen, hoezeer ik ook wil opkomen voor het internationale recht. Toch nog een opmerking. Een belangrijke institutie binnen het internationale recht is de Veiligheidsraad. Deze wordt nu kennelijk in de media minder relevant gevonden en daarom vaak genegeerd. Toch heeft de Veiligheidsraad er al [direct op 28 februari over vergaderd](#) en [nogmaals op 11 maart](#) (zie ook [NRC](#)), toen ook resoluties in stemming zijn gebracht. Er waren echter geen resoluties waarin de VS en Israël veroordeeld werden voor hun aanval op Iran. Wel werd een resolutie aangenomen waarin Iran veroordeeld wordt voor zijn aanvallen op de Golfstaten. Rusland en China onthielden zich van stemming, geen veto dus.

(tekst aangepast op 22 maart 2026)